

76. MEKTUP

٧٦- ﴿الْمَكْتُوبُ السَّادِسُ وَالسَّبْعُونَ إِلَى مَوْلَانَا فَرُخٍ حُسَيْنٍ فِي بَيَانِ حَقِيقَةِ الْعَرْشِ الَّذِي هُوَ بَرَزْخٌ بَيْنَ عَالَمِ الْخَلْقِ وَعَالَمِ الْأَمْرِ وَلَهُ وَصَفٌ مِنْ كُلِّهِمَا وَلَيْسَ مِنْ جِنْسِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَبَيَانِ الْكُرْسِيِّ وَوُسْعَتِهِ﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اعْلَمْ أَنَّ الْعَرْشَ الْمَجِيدَ مِنْ عَجَائِبِ مَصْنُوعَاتِ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ وَبَرَزْخٌ بَيْنَ عَالَمِ الْخَلْقِ وَعَالَمِ الْأَمْرِ فِي الْعَالَمِ الْكَبِيرِ وَفِيهِ وَصَفٌ مِنْ هَذَا وَوَصَفٌ مِنْ ذَلِكَ وَعَالَمُ الْخَلْقِ الَّذِي خُلِقَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَالْأَرْضُ وَالسَّمَوَاتُ وَالْجِبَالُ الَّتِي وَقَعَ ذِكْرُهَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى "خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ" الْآيَةُ... إِيَّادُ الْعَرْشِ مُقَدَّمٌ عَلَى خَلْقِ هَذِهِ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى "وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ" بَلْ يُفْهَمُ تَقَدُّمُ خَلْقِهِ مِنْ هَذِهِ الْآيَةِ أَيْضًا فَالْعَرْشُ الْمَجِيدُ كَمَا أَنَّهُ لَيْسَ مِنْ جِنْسِ الْأَرْضِ لَيْسَ مِنْ جِنْسِ السَّمَوَاتِ أَيْضًا فَإِنَّ لَهُ حَظًّا وَافِرًا مِنْ عَالَمِ الْأَمْرِ أَيْضًا لَيْسَ شَيْءٌ مِنْهَا لَهُوْلَاءِ غَايَةً مَا فِي الْبَابِ أَنَّ مُنَاسَبَتَهُ لِلسَّمَوَاتِ أَزِيدُ مِنْهَا لِلْأَرْضِ فَلَا جَرَمَ عُدُّ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُ فَكَمَا أَنَّهُ لَيْسَ مِنَ الْأَرْضِ لَيْسَ مِنَ السَّمَوَاتِ فِي الْحَقِيقَةِ فَلَا جَرَمَ تَكُونُ أَتَارُ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَأَحْكَامُهُمَا مُغَايِرَةٌ لِأَتَارِ الْعَرْشِ وَأَحْكَامُهَا بَقِيَتْ مُعَامَلَةُ الْكُرْسِيِّ وَالَّذِي يُفْهَمُ مِنْ قَوْلِهِ تَعَالَى "وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ" أَنَّ الْكُرْسِيَّ أَيْضًا مُغَايِرٌ لِلسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَوْسَعُ مِنْهُمَا وَلَا شَكَّ أَنَّ الْكُرْسِيَّ لَيْسَ مِنْ عَالَمِ الْأَمْرِ فَإِنَّهُ قِيلَ تَحْتَ الْعَرْشِ وَمُعَامَلَةُ عَالَمِ الْأَمْرِ فَوْقَ الْعَرْشِ فَإِذَا كَانَ مِنْ عَالَمِ الْخَلْقِ يَكُونُ خَلْقُهُ مُغَايِرًا لِخَلْقِ السَّمَوَاتِ وَيَنْبَغِي أَنْ يَكُونَ خَلْقُهُ فِي مَا وَرَاءَ الْأَيَّامِ السِّتَّةِ وَلَا يَلْزَمُ مِنْ هَذَا الْمَعْنَى مَحْذُورٌ أَصْلًا فَإِنَّهُ تَعَالَى لَمْ يَخْلُقْ تَمَامَ عَالَمِ الْخَلْقِ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ السِّتَّةِ فَإِنَّ خَلْقَ الْمَاءِ كَانَ فِيهَا وَرَاءَ هَذِهِ الْأَيَّامِ السِّتَّةِ وَمُقَدَّمًا عَلَيْهَا كَمَا مَرَّ وَلَمَّا لَمْ تَكُنْ مُعَامَلَةُ الْكُرْسِيِّ مَكْشُوفَةً لَنَا كَمَا يَنْبَغِي أَخَّرْنَا تَحْقِيقَهُ إِلَيَّ وَقْتُ آخِرِ رَاجِيًا مِنْ كَرَمِ الْحَقِّ جَلَّ وَعَلَا رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا وَمِنْ هَذَا التَّحْقِيقِ ارْتَفَعَ اغْتِرَاضَانِ قَوِيَّانِ أَحَدُهُمَا أَنَّهُ إِذَا لَمْ تَكُنِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ مِنْ أَيْنَ

كَانَ تَعْيِينَ الْأَيَّامِ السَّتَّةِ وَتَشْخِصُهَا وَكَيْفَ افْتَرَقَ يَوْمُ الْأَحَدِ مِنْ يَوْمِ الْاِثْنَيْنِ وَكَيْفَ امْتَّازَ
يَوْمُ الثَّلَاثَاءِ مِنْ يَوْمِ الْأَرْبَعَاءِ وَبَايَ وَجْهَ صَارَ يَوْمُ الْخَمِيسِ مُتَمَيِّزًا مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَلَمَّا
عَلِمَ سَبْقَةُ خَلْقِ الْعَرْشِ عَلَى خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ صَارَ حُصُولُ الزَّمَانِ مُتَّصِرًا
وَأَتَّصَحَ ثُبُوتُ الْأَيَّامِ وَأُذْخِفَ الْإِعْتِرَاضُ وَمِنْ أَيْنَ يَلْزَمُ كَوْنُ امْتِيزَارِ الْأَيَّامِ مَخْصُوصًا
بِطُلُوعِ الشَّمْسِ وَغُرُوبِهَا أَلَا تَرَى أَنَّ الْجَنَّةَ لَيْسَ فِيهَا طُلُوعٌ وَلَا غُرُوبٌ وَامْتِيزَارُ الْأَيَّامِ
ثَابِتٌ كَمَا وَرَدَ فِي الْأَخْبَارِ وَالْإِعْتِرَاضُ الثَّانِي الَّذِي أُذْخِفَ مَخْصُوصًا بِعُلُومِ الْفَقِيرِ وَهُوَ
أَنَّهُ قَدْ وَرَدَ فِي الْحَدِيثِ الْقُدْسِيِّ "لَا يَسْغُنِي أَرْضِي وَلَا سَمَائِي وَلَكِنْ يَسْغُنِي قَلْبُ
عَبْدِي الْمُؤْمِنِ" فَإِنَّهُ يُفْهَمُ مِنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَنَّ الظُّهُورَ الْأَتَمَّ مَخْصُوصٌ بِقَلْبِ الْمُؤْمِنِ
وَأَنَّ هَذِهِ الدَّوْلَةَ غَيْرَ مُتَيَسِّرَةٍ لغيرِهِ وَأَنْتَ قَدْ كَتَبْتَ فِي مَكْتُوبَاتِكَ خِلَافَهُ حَيْثُ قُلْتَ أَنَّ
الظُّهُورَ الْأَتَمَّ لِلْعَرْشِ الْمَجِيدِ وَ الظُّهُورُ الْقَلْبِي لِمَعَّةٍ مِنَ الظُّهُورِ الْعَرْشِيِّ وَعَلِمَ مِنَ التَّحْقِيقِ
السَّابِقِ مِنْ أَنَّ أَثَارَ الْعَرْشِ الْمَجِيدِ وَأَحْكَامَهُ مُغَايِرَةٌ لِأَحْكَامِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ لَا وَسُعةٍ
فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَفِي الْعَرْشِ وَسُعةٍ نَعَمَ إِنَّ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ مَعَ مَا فِيهِنَّ لَيْسَتْ
لَهُنَّ قَابِلِيَّةُ الْوُسْعَةِ غَيْرَ قَلْبِ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ مُسْتَعِدٌّ لِهَذِهِ الدَّوْلَةِ فَكَانَ حَصْرُ الْوُسْعَةِ بِاعْتِبَارِ
الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ لَا بِالنَّسْبَةِ إِلَى جَمِيعِ الْمَصْنُوعَاتِ الَّتِي تَكُونُ شَامِلَةً لِلْعَرْشِ الْمَجِيدِ
أَيْضًا حَتَّى يَتَّصَرَ خِلَافُ مَفْهُومِ الْحَدِيثِ الْقُدْسِيِّ فَأُذْخِفَ الْإِعْتِرَاضُ الثَّانِي أَيْضًا
(يَنْبَغِي) أَنْ يُعْلَمَ أَنَّ الْعَرْشَ الْمَجِيدَ الَّذِي هُوَ مَحَلُّ الظُّهُورِ التَّامِّ إِذَا رَمَيْنَا الْأَرْضَ
وَالسَّمَوَاتِ مَعَ مَا فِيهِنَّ فِي مُقَابَلَتِهِ تَكُونُ مُتَلَاشِيَةً وَمُضْمَحَلَّةً بِلَا تَوْقِفٍ وَلَا يَبْقَى أَثَرٌ
مِنْهَا أَصْلًا إِلَّا الْقَلْبُ الْإِنْسَانِي الَّذِي هُوَ مُنْصَبِّغٌ بِلَوْنِهِ فَإِنَّهُ يَبْقَى وَلَا يَكُونُ مُتَلَاشِيًا
مَحْضًا وَكَذَلِكَ الظُّهُورُ فِي جَانِبِ الْفَوْقِ الَّذِي يَتَّعَلَقُ بِمَا وَرَاءَ الْعَرْشِ الَّذِي هُوَ مِنْ عَالَمِ
الْأَمْرِ الصَّرْفِ حُكْمُ الْعَرْشِ بِالنَّسْبَةِ إِلَى تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ حُكْمُ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ بِالنَّسْبَةِ إِلَى
الْعَرْشِ وَهَكَذَا حُكْمُ كُلِّ فَوْقٍ بِالنَّسْبَةِ إِلَى مَا تَحْتَهُ هُوَ هَذَا الْحُكْمُ بَعِيْنِهِ إِلَى أَنْ يَنْتَهِيَ
عَالَمُ الْأَمْرِ وَبَعْدَ تَمَامِ هَذِهِ الدَّائِرَةِ تَنْجَرُ الْمُعَامَلَةُ إِلَى الْجَهْلِ وَالْحَيْرَةِ فَإِنْ كَانَتْ مَعْرِفَةٌ فِيهِ
أَيْضًا مَجْهُولَةٌ الْكِيفِيَّةُ لَيْسَتْ مِمَّا يَحْصُلُ فِي حَوْصَلَةِ الْعَقْلِ الْحَادِثِ وَلَكِنَّ شَمَّةً مِنْ

الْكَمَالَاتِ الْإِنْسَانِيَّةِ وَالْقَلْبِ الْإِنْسَانِيِّ أَيْضًا ﴿شُعْرٌ﴾

وَقَدْ أَطْنَبْتُ فِي عَيْهِ * فَبَيْنَ حُسْنِهِ أَيْضًا

الْعَرْشُ الْمَجِيدُ وَإِنْ كَانَ أَوْسَعَ وَمَظْهَرًا أَتَمَّ وَلَكِنْ لَيْسَ فِيهِ عِلْمٌ بِحُصُولِ هَذِهِ الدَّوْلَةِ وَلَا شُعُورٌ لَهُ بِهَذَا الْكَمَالِ بِخِلَافِ الْقَلْبِ الْإِنْسَانِيِّ فَإِنَّهُ صَاحِبُ شُعُورٍ وَبِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ مَعْمُورٌ وَالْمَرْيَةُ الْآخَرَى لِلْقَلْبِ هِيَ مَا بُنِيَتْهُ يَنْبَغِي أَنْ يَسْتَمَعَ كَمَالَ الْإِسْتِمَاعِ أَنَّ مَجْمُوعَ الْإِنْسَانِ الَّذِي يُسَمُّوهُ عَالَمًا صَغِيرًا وَإِنْ كَانَ مُرَكَّبًا مِنْ عَالَمِ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ وَلَكِنْ لَهُ هَيْئَةٌ وَحَدَائِثٌ حَقِيقَةٌ وَالْآثَارُ وَالْأَحْكَامُ مُتَرَتِّبَةٌ لِتِلْكَ الْهَيْئَةِ وَالْعَالَمُ الْكَبِيرُ لَيْسَتْ لَهُ تِلْكَ الْهَيْئَةُ فَإِنْ كَانَتْ فَهِيَ اعْتِبَارِيَّةٌ فَلَفُيُوضُ الَّتِي تَرِدُ مِنْ جِهَةِ هَذِهِ الْهَيْئَةِ الْوَحْدَانِيَّةِ عَلَى الْإِنْسَانِ وَبِتَوَسُّطِهِ عَلَى قَلْبِ الْإِنْسَانِ لَا يَحْصُلُ مِنْهَا لِلْعَالَمِ الْكَبِيرِ وَالْعَرْشِ الْمَجِيدِ الَّذِي هُوَ بِمَثَابَةِ الْقَلْبِ لِلْعَالَمِ الْكَبِيرِ سِوَى التَّزْرِ السَّيْرِ فَإِنَّهُمَا قَلِيلُ النَّصِيبِ مِنْ تِلْكَ الْفُيُوضِ وَالْبَرَكَاتِ وَأَيْضًا إِنَّ الْجُزْءَ الْأَرْضِيَّ الَّذِي هُوَ فِي الْحَقِيقَةِ خُلَاصَةُ الْمَوْجُودَاتِ وَمَعَ وُجُودِ بَعْدِهِ أَقْرَبُ الظُّهُورَاتِ قَدْ سَرَتْ كَمَالَاتُهُ فِي مَجْمُوعَةِ عَالَمِ الصَّغِيرِ وَلَكَّمَا لَمْ تَكُنْ تِلْكَ الْمَجْمُوعَةُ فِي الْعَالَمِ الْكَبِيرِ فِي الْحَقِيقَةِ فَقَدَتْ فِيهِ هَذِهِ السَّرَايَةَ فَلِقَلْبِ الْإِنْسَانِ هَذِهِ الْكَمَالَاتُ أَيْضًا بِخِلَافِ الْعَرْشِ الْمَجِيدِ (يَنْبَغِي) أَنْ يَعْلَمَ أَنَّ هَذِهِ الْفَضَائِلَ وَالْكَمَالَاتِ الَّتِي أُتْبِنَاهَا فِي الْقَلْبِ إِذَا لَاحِظْنَا مِلَاحَظَةً جَيِّدَةً نَجِدُهَا دَاخِلَةً فِي فَضْلِ جُزْئِيٍّ وَالْفَضْلُ الْكُلِّيُّ إِنَّمَا هُوَ لِلظُّهُورِ الْعَرْشِيِّ وَنَجِدُ مَثَلَ الْعَرْشِ وَالْقَلْبِ كَمَثَلِ نَارٍ وَسَيِّعَةً نُورَتْ جَمِيعَ الْبَرَارِيِّ وَالصَّحَاوِيِّ وَأَوْقَدَتْ مِنْ تِلْكَ النَّارِ مَشْعَلَةً حَصَلَتْ لَهُ بِوَاسِطَةِ لُحُوقِ بَعْضِ الْأُمُورِ نُورَانِيَّةٌ أُخْرَى لَيْسَتْ هِيَ فِي تِلْكَ النَّارِ وَلَا شَكَّ أَنَّ تِلْكَ الزِّيَادَةَ لَا يُنْبِتُ لَهَا غَيْرَ الْفَضْلِ الْجُزْئِيِّ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ أَعْلَمُ بِحَقَائِقِ الْأُمُورِ كُلِّهَا "رَبَّنَا أَنْتُمْ لَنَا نُورٌ وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَبَارَكَ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ أَجْمَعِينَ.

❦ TÜRKÇE ANLAMLI ❦

Bu mektup Mevlana Ferah Hüseyin'e gönderilmiştir. İmam-ı

Rabbanî bu mektupta, halk alemiyle emir alemi arasında geçit mevkiinde olan arşın hakikatini, onda her iki alemin özelliklerinin bulunduğunu ve fakat arşın yer ve gök cinsinden bir şey olmadığını beyan eder ve Kürsî'yi ve onun genişliğini anlatır.

Allah'a hamd, peygamberlerine selam olsun. Yüce arş Hak Sübhanehü'nün hayli ilginç yaratıklarındandır. Arş büyük alemde halk alemiyle emir alemi arasında bir geçit olup her iki alemin de izlerini taşımaktadır. Halk alemi altı gün içerisinde yaratılmıştır. "*Yeryüzünü iki günde yaratan Allah'ı...*" (Fussilet, 9) ayetinde belirtilen yerler, gökler ve dağların yaratılması arşın yaratılmasından sonradır. Nitekim ayet-i kerimde "*Arş'ı su üzerinde iken, gökleri ve yeri altı günde yarattı.*" (Hûd, 7) buyurulmakta ve arşın yaratılışının diğerlerinin yaratılışından önce olduğuna işaret edilmektedir. Arş yer cinsinden bir şey olmadığı gibi gök cinsinden bir şey de değildir. Zira arşın, yerlerde ve göklerde bulunmayan bir yönü vardır ki, bu da arşın emir alemiyle olan münasebetidir. Sonuç olarak arşın göklere olan münasebeti yerlere olan münasebetinden daha fazladır. Bu sebeptendir ki arş göklerden kabul edilmiştir. Yoksa arş hakikatte ne yerlerdendir, ne de göklerden. Bu bakımdan arşın gerekleri ve hükümleri bu ikisinin gereklerinden ve hükümlerinden farklıdır.

Şimdi geriye Kürsî'nin sırrı kaldı. "*O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine alır*" (Bakara, 255) ayetinden anlaşılan o ki, Kürsî de yerler ve gökler cinsinden bir şey değildir ve her ikisinden de daha geniştir. Kürsî'nin emir aleminde olmadığı da kesindir. Zira Kürsî'nin arşın altında olduğu söylenmiştir. Oysa emir aleminin muamelesi arşın ötesindedir. Halk aleminde olsa bile Kürsî'nin yaratılışı göklerin yaratılışından farklıdır. Kürsî'nin yaratılışı ayette geçen altı günün dışında olmalıdır. Bunda herhangi bir mahzur söz konusu olamaz. Zira Allah bütün halk alemini bu altı gün içerisinde yaratmamıştır. Nitekim ayette de geçtiği gibi suyun yaratılması bu altı günden önce olmuştur. Kürsî'nin sırrını henüz gereği gibi keşfedemediğim için bu konunun izahını başka bir zamana bırakıyor ve Hak Sübhanehü'nün kereminden beni bu konuda bilgilendirmesini umuyorum. "*Ey Rabbim! Benim ilmini artır.*" (Taha, 114).

Bu izahtan sonra iki güçlü itiraz da cevaplanmış oldu. Bu itirazlardan birisi: Henüz gökler ve yerler yaratılmamışsa altı gün nasıl tayin ve tespit edilebilmiş, sözelimi Pazar günü Pazartesi gününden, Salı günü Çarşamba gününden nasıl ayırt edilebilmiştir? Bu itirazın cevabı şöyledir: Her ne kadar arşın yaratılışı yerlerin ve göklerin yaratılışından önce gerçekleşmişse de zaman kavramı o şartlarda da tasavvur dahilindedir ve günlerin tayini bu zamana göre olmuştur. Dolayısıyla bu itirazın bir anlamı kalmaz. Ayrıca günlerin tayin ve imtiyazının sadece güneşin doğuş ve batışına bağlı olduğu

iddiası neye dayanmaktadır? Rivayetlerde geçtiği üzere Cennette güneşin doğması veya batması söz konusu olmadığı halde orada gün mefhumu bulunmaktadır.

İkinci itiraz bu fakirin görüşüyle alakalıdır⁹⁵. Bu itiraz şöyledir: "Hadis-i kutside *"Ben ne yerlere ne de göklere sığarım; ben ancak mümin kulunun kalbine sığarım"* buyrulmaktadır⁹⁶. Bu hadis-i kutsiden anlaşıldığına göre en fazla zuhur mümin kulun kalbine mahsustur ve bu devlet başka hiçbir şeye nasip olmamıştır. Oysa sen Mektubat'ında bunun tam aksini iddia ediyor ve en tamam şekliyle zuhurun arşa ait olduğunu, kalbe ait olan zuhurun bundan sadece bir parça olduğunu söylüyorsun.

Bu itirazın cevabı da şöyledir: yukarıda geçen açıklamalar göstermiştir ki, yüce arşın hüküm ve eserleri yerlerin ve göklerin hüküm ve eserlerine benzemez. Hadis-i kutside de geçtiği gibi yerlerde ve göklerde (Allah'ı içine alabilecek) vüsat/genişlik yoktur; fakat arşta böyle bir vüsat vardır⁹⁷. Evet yerler, gökler ve mümin kulun kalbi hariç bu ikisinin içinde bulunanlarda vüsat kabiliyeti yoktur. Bunlar arasından sadece mümin kulun kalbi bu kabiliyeti haizdir. Bu bakımdan hadis-i kutside vüsatın sadece kalpte bulunduğunu bildiren ifade yerlere ve göklere göredir, arş da içinde olmak üzere bütün yaratılmışlara göre değildir. Şu halde benim görüşümün hadis-i kudsiye aykırı bir yanı bulunmamaktadır. Böylece ikinci itiraz da cevaplanmış oldu.

Bilinmesi gerekir ki, yerleri, gökleri ve bunların içinde bulunan şeyleri tam zuhur mahalli olan yüce arşın karşısına koyduğumuz zaman bunların hepsi arşın karşısında bir an bile geçmeden yok olup giderler. İnsan kalbi hariç bunlardan geriye hiçbir eser kalmaz. İnsan kalbine hiçbir şey olmaz. Zira insan kalbi arşın boyasıyla boyanmış ve onun vasıflarını almıştır. Sırf emir aleminden olan arşın ötesine ilişkin zuhur da böyledir. Bunlara olan zuhurun yanında arşa olan zuhurun hükmü, yer ve göklere olan zuhurun arşın zuhuruna olan hükmü gibidir. Bunun gibi her üst makamın zuhuru bir alt makamın zuhurundan kat kat şiddetlidir. Bu durum emir aleminin sonuna kadar bu minval üzere devam eder. Emir aleminin dairesi son bulduk-

⁹⁵ İmam-ı Rabbani, diğer sufilerin aksine, Allah'ın en tamam şekliyle arşta zuhur edeceğini, onun kalpteki zuhurunun bu zuhurdan sadece bir parça olduğunu ileri sürmekte ve getirdiği delillerle bunu ispatlamaktadır. İmam-ı Rabbani'nin burada gündeme getirdiği itiraz da bu görüşüyle alakalıdır. Diğer sufilerin görüşleri kabul edilecek olursa böyle bir itiraz söz konusu olmaz.

⁹⁶ Bu rivayetin kaynağı için Mektubat'ın birinci cildinde yer alan yetmişinci mektubun dipnotuna bakınız.

⁹⁷ Nitekim söz konusu hadis-i kutside sadece yerler ve göklerin içine alamayacağı bildirilmiş ve fakat arşın içine almayacağından söz edilmemiştir.

tan sonra iş bilgisizlik ve hayrete dönüşür. Ortada bir marifet varsa bunun da keyfiyeti meçhuldür, sonradan yaratılmış akıl havsaliasında oluşabilecek türden bir marifet değildir.

Şimdi de insana ve insan kalbine ait kemalattan bahsedelim.

Uzun uzadıya onun ayıplarını sayıp döktün.

Biraz da onun güzelliğinden söz et.

Yüce arş daha geniş ve daha şiddetli zuhura sahipse de onun buna dair bir bilgisi ve böyle bir devletten haberi yoktur. İnsan kalbi ise böyle değildir. Zira insan eriştiği hallerin bilincindedir. Bilgi ve marifetle mamur bir varlıktır. Kalbin diğer bir meziyeti de şu açıklayacağım şeylerdir ki bunları can kulağıyla dinlemelisiniz. Küçük alem diye isimlendirilen insanın toplamı halk ve emir alemlerinin birleşiminden oluşmuşsa da onun hakiki bir yapısı bulunmaktadır. Onun üzerine terettüp eden bütün hüküm ve sonuçlar bu heyete arız olmaktadır. Büyük alemin böyle bir yapısı yoktur. Eğer böyle bir yapısı bulunuyorsa da bu hakiki değil itibaridir. Bu yapı tarafından insana ve bu vesileyle insan kalbine gelen feyizler, büyük aleme ve büyük alemin kalbi mesabesinde olan yüce arşa ancak çok az bir kısmı itibariyle gelmektedir. Büyük alem ve arşın bu feyiz ve bereketlerden çok az bir nasibi vardır. Aynı şekilde insanda bulunan toprak unsuru —ki o hakikatte bütün mahlukatın hülasasıdır— uzak olmasına rağmen zuhurata en yakın olanıdır. Onun kemalatı bütün küçük aleme sirayet etmiş durumdadır. Bu yapı hakiki anlamda büyük alemde bulunmadığı için bu sirayetten mahrum olmuştur. İnsan kalbi bu kemalata da sahiptir, fakat arşın bu kemalattan payı yoktur.

Şunun da bilinmesi gerekir ki kalpte bulunduğunu ispat ettiğimiz bu kemâlât ve faziletler iyi düşünüldüğünde bunların cüzi/kısmî bir fazilet olduğu görülür. Yine de külli/bütüncül fazilet yüce arşa aittir. Bunun gibi iyi düşünüldüğü takdirde görülür ki arşla kalbin misali büyük bir ateş misali gibidir. Bu ateş o kadar büyüktür ki bütün arazileri ve çölleri aydınlatmaktadır. Bu ateşten bir meşale tutuşturulmuştur. Bu meşale kendisine bazı şeylerin bulaşmasıyla büyük ateşten daha parlak bir hal almıştır. Şüphesiz meşalede bulunan bu fazladan özellik kendisine kısmî bir üstünlük sağlamaktadır. Allah Sübhanehü bütün işlerin hakikatini en iyi bilendir. "Ey Rabbimiz! Nârumuzı bizim için tamamla, bizî bağışla; çünkü sen her şeye kadirsin." (Tahrîm, 8). Allah Sübhanehü efendimiz Muhammed'e, onun bütün âl ve ashabına, peygamberlere ve mukarrep meleklerle salat etsin, bereket versin...

صَارَ يَوْمَ الْحَمِيسِ وَيَايَ وَجْهٍ Çarşamba gününden Perşembe günü oldu (Ney?) وَلَمَّا عَلِمَ Ve bilinince (Ney?) عَلَيَّ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ Arş'ın yaratılışının önceliği (Ney?) مَتَّصِرًا Zamanın varlığı oldu (Ney?) وَأَنْدَفَعَ الْإِغْتِرَاضُ Ve günlerin varlığı açığa çıktı (Ney?) كَوْنِ امْتِنَانِ الْأَيَّامِ مَخْصُوصًا Nereden lazım geliyor? (Ney?) غُورِ الشَّمْسِ وَغُورِهَا Güneşin doğması ve batmasına (Ney?) أَلَا تَرَى Cennet Orada yoktur (Ney?) نَبَاتِ الْأَيَّامِ ثَابِتِ Ama yine de günlerin ayrılığı (Ney?) الَّذِي ائْتَدَعَ الْإِغْتِرَاضَ الثاني İkinci itiraz (Ney?) كَمَا وَرَدَ فِي الْأَخْبَارِ Haberlerde geldiği gibi (Ney?) مَخْصُوصِ الْفَقِيرِ Fakirin ilimlerine mahsustur (Ney?) لَا يَسْغَى Beni almaz (Ney?) وَلَكِنْ يَسْغَى Ne yeryüzüm Ne de gökyüzüm (Ney?) فَاتَّهَ يُفْهَمُ مِنْ هَذَا الْحَدِيثِ Mü'min kulumun kalbi (Ney?) مَخْصُوصِ الْقُلُوبِ الْمُؤْمِنِ Tam manasıyla zuhur (Ney?) وَأَنَّ هَذِهِ الدَّوْلَةَ Başkasına nasip değildir (Ney?) خِلَافَهُ Mektuplarında (Ney?) فِي مَكْتُوبَاتِكَ Oysaki sen yazdın (Ney?) لِّلْعَرْشِ الْمَجِيدِ Tam manasıyla zuhur (Ney?) أَلَا تَرَى الْفَقِيرَ Kalbi zuhur (Ney?) مِنْ أَنَّ آثَارَ الْعَرْشِ Ve gerideki açıklamadan anlaşıldı ki, (Ney?) لِحُكْمِ الْأَرْضِ Zıttır (Ney?) وَحُكْمُهَا Ve hükümleri (Ney?) فِي الْأَرْضِ Genişlik yoktur (Ney?) وَفِي الْعَرْشِ وَفِي السَّمَوَاتِ Ne yerde ne de göklerde (Ney?) لَيْسَتْ لَهُنَّ Onlar için (Ney?) مَعَ مَا فِيهِنَّ Yer ve göklerle beraber (Ney?) غَيْرَ قَلْبِ الْمُؤْمِنِ Mü'minin kalbi hariç (Ney?) فَكَانَ حَصْرُ الْوُسْعَةِ Böylece genişliğin (Ney?) بِاعْتِبَارِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ Yer ve göklere nis

